

ако ѿ ся держи съ добры-те дѣла.

525. Обвиненіе-то и клевета-та, не представать никогда доклѣ не разорятъ неповинаго, когда са ся единъ путь предпріяли дго воевать.

526. Въ окончяніе-то на живота си пострайся за работы-те, кои-то си пренебрежилъ въ зачало-то.

527. Треба да ся основавать повече верху обѣщанія-та на полезны-те люди, нежели на долгове-те (борцове-те) на лоши-те платители.

528. Прислужникъ-а, кой-то принуждава царя си да не сохрани слово-то си, невѣренъ е, и злонравень:

529. Правда-та причинява повече добро нежели велики-те войски; и защицтава по-безопасно, нежели что защицтавать нась най-сильні-те крѣпости (фортификаціів, кале-та).

530. Пріятели-те, кои-то искатъ само корысть-та си, като псе-та са лоши, кои-то друго не желаять, освѣнь да са всегда около два трапеза.

531. Не ся собирай съ оныя, кои-то въ познаватъ да оцѣняватъ способность-та ти.

532. Гнѣва треба да го укротява умѣренность-та, а не свирѣпство-то; понеже за